

РЕШЕНИЕ

№ 152

гр. Силистра, 29.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СИЛИСТРА в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: М. Н. Петрова

при участието на секретаря Надка Д. Гаджева
като разглежда докладваното от М. Н. Петрова Гражданско дело №
20233420101651 по описа за 2023 година

Ищцата М. И. Т. твърди, че от съвместното съжителство на страните се е родило детето им В. К. К., което към настоящия момент е малолетно. След раздялата на родителите, настъпила преди осем години, грижите за детето били поети от майката, като понякога то гостувало на баща си, а последният го подпомагал финансово само в определени случаи и то по настояване на ищцата. Поради изложените причини ищцата моли съда да ѝ предостави упражняването на родителските права спрямо детето на страните, да определи режим на лични отношения между детето и бащата съобразно практиката на съда, както и да осъди ответника да му заплаща месечна издръжка в размер на 500 лв., считано от 03.10.2023 г., както и издръжка за минало време за периода от една година преди предявяването на иска в същия месечен размер.

Ответникът К. В. К. се съгласява с искането на ищцата за предоставяне родителските права, като моли съда да му определи следния режим на лични отношения с детето: всяка втора и четвърта седмица от месеца от 19 ч. в петък до 19 ч. в неделя, целите коледни празници - всяка четна година и целите новогодишни празници – всяка нечетна година, пролетната ваканция и междусрочната ваканция – всяка четна година, великденските празници и рождения ден на детето – всяка нечетна година, официалните празници – редувайки ги през един, както и един месец през лятото, който не съвпада с годишния отпуск на майката. Оспорва иска за заплащане на месечна издръжка за сумата над 202,50 лв. с възразението, че търсеният размер е силно завишен на фона на стандартните доходи в С., а освен това детето нямало специални нужди или изявен талант, налагащи по – висок размер на разходите за задоволяване на неговите потребности. Твърди, че самият той работи на

половин работен ден като асистент на своята майка срещу месечно възнаграждение в размер на 394,80 лв., както и че необходимостта да полага грижи за нея не му позволява да започне по – добре заплатена трудова дейност. Оспорва иска за плащане на издръжка за минало време с възражението, че се е грижил изцяло за детето през лятото на 2023 г.

След като прецени събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа и от правна страна следното:

Предявените иски са с правно основание чл. 127, ал.2 СК, чл. 143 и 149 СК.

Детето В. К. К. е родено на 20.02.2013 г. от съвместното съжителство на своята майка М. И. Т. и баща К. В. К.. Между страните не е спорно, че след раздялата на родителите грижите за детето били поети от неговата майка, като в началото (според твърденията на ищцата) бащата не проявявал интерес към неговата личност и развитие, което се променило едва преди няколко години. От социалния доклад става ясно, че майката е осигурила подходящи битови условия за неговото отглеждане и разполага с финансова възможност да обезпечи неговите макар най – належащи нужди, тъй като получава хонорари като певица в размер на около 800 лв. месечно, а освен това разчита на финансовата подкрепа на своята майка, упражняваща трудова дейност извън страната. В показанията си свидетелката В. Д., дъщеря на ищцата от предходна връзка, също потвърждава, че родителските права спрямо детето се упражняват от майката, а с бащата се осъществяват лични контакти по споразумение между родителите; самата свидетелка също пребивава при ищцата и при необходимост оказва съдействие в грижите за своя брат.

От събраните по делото доказателства става ясно, че след раздялата на страните майката осъществява в пълен обем дейността по отглеждането и възпитанието на непълнолетното им дете, тъй като задоволява неговите емоционални, материални и здравословни и образователни потребности и осъществява фактическите грижи, свързани с обслужването на неговото ежедневие. Положените до момента усилия от нейна страна в дейността по обгрижването на нейния син в достатъчна степен разкриват родителския □ потенциал, както и способността ѝ в бъдеще да полага пълноценни грижи, подпомагащи неговото израстване и личностното развитие. Ответникът признава предявения от майката иск за предоставяне на родителските права, като изразява съгласие, че тя изпълнява по правилен начин родителските си задължения и обезпечават адекватно нуждите на детето, поради което искът, бидейки основателен, следва да се уважи, като родителските права се възложат на ищцата, при която да се определи и неговото местоживееие.

На основание чл. 127, ал. 2 СК със съдебното решение следва да се определи подходящ режим на лични отношения между детето и другия родител; в конкретния случай страните се обединиха около предложението от ищцата в съдебно заседание режим на лични отношения - всяка втора и четвърта седмица от месеца от 19 ч. в петък до 19 ч. в неделя, като втората седмица от месеца бащата ще взема и връща детето от/до дома на майката, а четвъртата седмица от месеца майката ще води и взема детето от/до дома на бащата, както и един месец през лятната ваканция.

Съгласно чл. 143, ал. 2 СК родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца независимо дали са работоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си. Съгласно чл. 142, ал.1 СК размерът на издръжката се определя според нуждите на лицето, което има право на издръжка и възможностите на лицето, което я дължи, а според ал. 2 на същата разпоредба минималната издръжка на едно дете е равна на една четвърт от размера на минималната работна заплата (към момента 233,25 лв., считано от 01.01.2024 г.). В конкретния случай детето В. К. К. е на единадесетгодишна възраст, поради което неговата нужда от храна, отопление, облекло, консумативи, средства за образование и за здравеопазване се явява очевидна и безспорна. Ищцата твърди, че във връзка с проблеми в поведението на детето в училище, то посещава психолог два пъти месечно, което се потвърждава от данните от социалния доклад, съдържащ информация, че то ползва социална услуга за справяне с агресивното си поведение и самоконтрол. Горното е свързано с разходи за придвижване, които съдът счита, че не са излишни, каквото е мнението на ответната страна, тъй като ползването на таксиметров превоз представлява удобство за детето и разходите за него покриват негови нормални нужди, поради което съставляват перо от неговата месечна издръжка. На фона на настоящите социално – икономически условия в страната и при съобразяване на обичайните разходи на детето, включително и транспортните такива, съдът счита, че неговата пълноценна издръжка достига сумата от 800 лв., по – голямата част от която при нормални обстоятелства следва да се поеме от бащата, като се отчете обстоятелството, че майката е ангажирана в по – голяма степен с фактическите грижи по отглеждането на сина си, което следва да се компенсира със завишено финансово участие на другия родител.

От представените по делото доказателства става ясно, че ответникът е назначен като личен асистент на своята майка на половин работен ден срещу трудово възнаграждение в размер на 394,80 лв. месечно; също така той отдава под аренда свои земеделски земи, от които за стопанската 2022/2023 г. е получил годишен доход в размер на 494 лв. От социалния доклад става ясно, че ответникът подпомага бюджета си, като отглежда осем овце и кокошки, а според показанията на свидетелката Д. той се занимавал и с други дейности срещу заплащане – колене на животни и гледане на тикви, което сам споделил в нейно присъствие. В тази ситуация съдът счита, че финансовата отговорност на ответника спрямо неговото дете следва да се фиксира на сумата от 320 лв. месечно, като на първо място се отбележи, че тя е близка до минималната възможна издръжка за дете на възрастта на В. при отчитане на обстоятелството, че долната граница на издръжката по чл. 142, ал. 2 СК касае новородени деца, а с нарастването на възрастта на детето се увеличават неговите потребности и съответно сумата, необходима за тяхното задоволяване. Отделно от това е видно, че ответникът осигурява собствената си издръжка с извършване на трудови дейности, свързани със земеделие и животновъдство, в каквато насока се съдържат и данни в социалния доклад, поради което съдът кредитира и показанията на свидетелката Д. за ангажирането му с други подобни начинания, дори и да са налице неточности относно момента, в който тя споменава, че е възприела от ответника сведенията относно тази негова заетост. В крайна сметка ответникът се намира в трудоспособна възраст и е длъжен да

участва пълноценно в издръжката на своето дете, поради което становището му, че може да отдели за тази цел единствено сумата от 200 лв., т.е. че в останалата си част неговите задължения следва да се поемат от други (неизвестно кои) лица, се явява неприемливо и неадекватно на параметрите на родителската му отговорност. Недостатъчните доходи на родителите като цяло ще доведат до свиване разходите за издръжката на детето, но последното би могло да се случи до определен предел, който в конкретния случай досежно задълженията на ответника съдът определя на сумата от 320 лв. Поради изложените причини искът за заплащане на месечна издръжка следва да се уважи до тази сума, която на основание чл. 146, ал. 1 СК следва да се присъди заедно със законната лихва върху всяка просрочена вноска.

Чл. 149 СК гласи, че издръжка за минало време може да се търси най – много за една година преди предявяване на иска. Направеното в настоящото производство искане за присъждане на издръжка за минало време се явява основателно до общата сума от 3840 лв. (изчислена на база месечна издръжка от 320 лв.), тъй като в периода от 03.10.2022 г. до 02.10.2023 г. предпоставките за заплащане на такава са били налице, а по делото няма данни, че задължението на ответника е погасено чрез изпълнение. Възражението на ответника, че не дължи издръжка за минало време, тъй като се грижил за сина си три месеца през лятото на миналата година е неоснователно, тъй като подобно обстоятелство не се установи (според ищцата и свидетелката Д. през лятото детето пребивавало при баща си общо около месец); същевременно обстоятелството, че родителят, неангажиран с прякото отглеждане на детето, поема неговите разходи по време на режима си на лични отношения с него, не го освобождава от задължението да плаща ежемесечно конкретна сума за неговата издръжка.

На основание чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът следва да заплати държавна такса за настоящото производство в размер на 25 лв., както и държавна такса върху определената издръжка в размер на 460,80 лв. Воден от горното и на основание чл. 235 ГПК, Силистренският районен съд

РЕШИ:

ПРЕДОСТАВЯ упражняването на родителските права по отношение на детето В. К. К. с ЕГН ***** на неговата майка М. И. Т. с ЕГН ***** от гр. С., ул. „В. Л.“ № , при която ОПРЕДЕЛЯ неговото местоживее, като на бащата К. В. К. с ЕГН ***** от с. П. И., общ. С., ул. „М. С.“ № се ОПРЕДЕЛЯ следния режим на лични отношения: всяка втора и четвърта седмица от месеца от 19 ч. в петък до 19 ч. в неделя, като втората седмица от месеца бащата ще взема и връща детето от/до дома на майката, а четвъртата седмица от месеца майката ще води и взема детето от/до дома на бащата, както и един месец през лятната ваканция.

ОСЪЖДА К. В. К. с ЕГН ***** от с. П. И., общ. С., ул. „М. С.“ № да заплаща на сина си В. К. К. с ЕГН ***** чрез неговата майка и законен представител М. И. Т.

с ЕГН ***** от гр. С., ул. „В. Л.“ № месечна издръжка в размер на 320 лв. (триста и двадесет лв.), считано от 03.10.2023 г., ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска до настъпване на обстоятелство, водещо до нейното изменение или прекратяване, като ОТХВЪРЛЯ като неоснователен и недоказан иска за присъждане на месечна издръжка за сумата над 320 лв.

ОСЪЖДА К. В. К. с ЕГН ***** от с. П. И., общ. С., ул. „М. С.“ № да заплати на сина си В. К. К. с ЕГН ***** чрез неговата майка и законен представител М. И. Т. с ЕГН ***** от гр. С., ул. „В. Л.“ № издръжка за периода от 03.10.2022 г. до 02.10.2023 г. в общ размер от 3840 лв. (три хиляди осемстотин и четиридесет лв.), като ОТХВЪРЛЯ като неоснователен и недоказан иска за присъждане на издръжка за минало време сумата над 3840 лв.

ДОПУСКА предварително изпълнение на решението в частта му относно присъдената издръжка на основание чл. 242, ал.1 ГПК.

ОСЪЖДА К. В. К. с ЕГН ***** от с. П. И., общ. С., ул. „М. С.“ № да заплати по сметка на РС – Силистра държавна такса за настоящото производство в размер на 25 лв. (двадесет и пет лв.) и държавна такса върху определената издръжка в размер на 460,80 лв. (четиристотин и шестдесет лв. и 80 ст.).

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Силистренски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването.

Съдия при Районен съд – Силистра: _____